

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovarsyho a JUDr. Kataríny Haškovej v trestnej veci obvineného **J. F. a spol.** pre spolupáchatel'stvo prípravy obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 20, § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/ a § 140 písm. b/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 1. februára 2010 v Bratislave o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 19. januára 2010, sp. zn. Tp 67/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „Špecializovaný trestný súd“), sudcom pre prípravné konanie rozhodol o žiadosti obvineného J. F. o prepustenie z väzby na slobodu z 15. decembra 2009 uznesením z 19. januára 2009, sp. zn. Tp 67/2009, podľa § 79 ods. 3 Tr. por. tak, že obvineného prepustil z väzby na slobodu.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že výsledky doteraz vykonaného dokazovania nepotvrdili skutočnosti, ktoré tvorili podklad pre vznesené obvinenie. Skutočnosti odôvodňujúce vzatie obvineného do väzby podľa neho v súčasnosti pre ďalšie trvanie väzby nepostačujú, pričom poukázal na súčasný dôkazný stav v posudzovanej trestnej veci zdôrazňujúc predovšetkým rozpory vyplývajúce z vykonaných dôkazov, ktoré vzbudzujú závažné pochybnosti o dôvodnosti trestného stíhania obvineného J. F. (najmä výpovede obvineného a svedkov M., Š. a S.). Orgánom činným v trestnom konaní vytkol nečinnosť v procese vyšetrovania, keď

nevykonali procesné úkony smerujúce k odstráneniu uvedených rozporov najmä tým, že podrobne nevypočuli utajeného svedka č. 1 za účelom identifikácie osoby, od ktorej má tento len sprostredkované informácie, a tým aj na overenie pravdivosti týchto informácií. Taktiež nevykonali konfrontáciu medzi svedkyňou M. a spoluobvineným R. F. ani ďalšie dôkazy nevyhnutné na náležité objasnenie skutkového stavu. Poukázal tiež na to, že od 9. decembra 2009 až do predmetného verejného zasadnutia (19. január 2010) nebol v konaní urobený žiadny vyšetrovací úkon. Vychádzajúc z uvedených skutočností dospel sudca pre prípravné konanie k záveru, že bez ďalšieho nie je možné prijať záver, že zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný.

Proti uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť prítomný prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) do zápisnice o verejnom zasadnutí z 19. januára 2010, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia najvyššieho súdu písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sťažnosť prokurátora je prípustná, podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preto preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu najvyšší súd zistil, že proti obvineným J. F. a R. F. sa na základe uznesenia vyšetrovateľa z 18. októbra 2009, ČVS: PPZ-41/BOK-S-2009, vedie trestné stíhanie pre prípravu obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 13 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h/, § 140 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

od bližšie nezisteného dňa na konci mesiaca september 2009 v meste Poprad, po predchádzajúcej vzájomnej dohode pripravovali usmrtenie B. Z., narodeného 12. júla 1977, príslušníka Policajného zboru zaradeného ako referent špecialista na oddelení odhaľovania odboru Východ úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru, ktoré mal vykonať J. F. strelbou v mieste bydliska B. Z. a za tým účelom R. F. zisťoval jeho bydlisko, vozidlo ktoré používa, jeho spôsoby, zvyky, dobu kedy bude doma sám, pričom dôvodmi na jeho usmrtenie mala byť ich pomsta za to,

že B. Z. ako policajt v trestnej veci vedenej na KR PZ ÚJKP Prešov pod ČVS: KRP-45/OVK-PO-2009 proti osobe J. F. a spol. za obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. f/ Tr. zák. sa mal podieľať na jej dokumentovaní, ako aj z dôvodu kontaktov B. Z. s priateľkou J. F. L. S..

Obvinený J. F. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 19. októbra 2009, sp. zn. Tp 67/2009, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 2009, sp. zn. 5 Tost 23/2009, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. s tým, že väzba začala plynúť 17. októbra 2009 o 17.33 hod.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval, alebo ktorým hrozil.

V zmysle § 79 ods. 1 Tr. por. ak pominie dôvod na ďalšie trvanie väzby, obvinený musí byť ihneď prepustený na slobodu.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhovie, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bezodkladne rozhodnúť.

V zmysle § 2 ods. 6 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a sudy sú povinné vybavovať väzobné veci prednostne a urýchlene.

Podľa článku 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) každý, kto je zatknutý alebo inak pozbavený slobody v súlade s ustanovením ods. 1 písm. c/ tohto článku, musí byť ihneď predvedený pred súdnu alebo inú úradnú osobu splnomocnenú zákonom na výkon súdnej právomoci a má právo byť súdený v primeranej lehote alebo prepustený počas konania. Prepustenie sa môže podmieniť zárukou, že sa dotknutá osoba dostaví na pojednávanie.

V zmysle článku 5 ods. 4 dohovoru každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že sudca pre prípravné konanie v odôvodnení napadnutého uznesenia vecne správne vystihol dôvody, pre ktoré ďalšie trvanie väzby obvineného nie je opodstatnené, s ktorými sa stotožnil, a preto na ne v podrobnostiach odkazuje.

Navyše dodáva, že z ustanovenia § 71 ods. 1 Tr. por. (jeho návätia) vyplýva, že jednou zo základných (materiálnych) podmienok vzatia obvineného do väzby, ako aj jeho ďalšieho držania v nej je, že „doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný.“ Táto podmienka vyjadruje požiadavku, aby (aj) sudca pre prípravné konanie pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby, ktorý je podľa § 79 ods. 2 Tr. por. povinný skúmať, či dôvody väzby trvajú, prihliadal na aktuálnu dôkaznú situáciu v konaní a túto vyhodnocoval v súvislosti s dôvodnosťou ďalšieho trvania väzby.

Z hľadiska uvedeného zákonného (materiálneho) znaku je potrebné konštatovať, že ďalšie trvanie väzby obvineného, ak aj skutočnosti v čase jeho vzatia do väzby nasvedčovali tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, môže byť odôvodneným len vtedy, ak dôkazy vykonané v ďalšom priebehu konania utvrďujú v presvedčení o tom, že skutok sa stal, resp. toto podozrenie zosilňujú.

V posudzovanej trestnej veci však takýto záver nemožno urobiť.

Ďalší postup zameraný na potvrdenie alebo vyvrátenie dôvodnosti trestného stíhania bude vecou orgánov prípravného konania vzhľadom na to, že dokazovanie v tomto štádiu nebolo ukončené.

Za toho stavu však možno dôjsť k záveru, že dôvody, pre ktoré bol obvinený J. F. vzatý do väzby, nie sú už dané, preto správne postupoval sudca pre prípravné konanie, keď ho prepustil z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil aj so záverom, že orgány prípravného konania nekonali dostatočne rýchlo s ohľadom na to, že ide o väzobnú vec. Neexistovali totiž žiadne objektívne prekážky, ktoré by im bránili vykonať dokazovanie na objasnenie skutku, ktorý je predmetom trestného konania v intenciách uvedených v napadnutom uznesení, zamerané na overenie, resp. vyvrátenie pravdivosti výpovedí poškodeného Z. a svedkov M., Š., S., ako aj utajeného svedka č. 1, resp. aj spoluobvineného R. F..

Napriek tomu, že išlo o väzobnú vec, pri vykonávaní procesných úkonov nepostupovali s osobitnou starostlivosťou urýchlene a bezodkladne. Nevykonali dôkazy v potrebnom rozsahu na objasnenie dôležitých skutkových otázok, ako správne uviedol sudca pre prípravné konanie vo svojom uznesení, v dôsledku čoho možno konštatovať, že dôkazná situácia sa od začiatku trestného stíhania nezmenila.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 1. februára 2010

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková